

Mødrehjælpens sprogguide

I Mødrehjælpen er vi mange – både ansatte i forskellige afdelinger og frivillige fordelt over hele landet – der kommunikerer eksternt om Mødrehjælpens arbejde. Det gør vi på mange platforme og i diverse medier (sociale medier, puljeansøgninger, pressemeddelelser, TV, radio, aviser mv.).

For at der ikke opstår forvirring om, hvad Mødrehjælpen står for, er det vigtigt, at vi bruger de samme begreber. Derfor kan du her blive klogere på vores nøgleord og begreber. Dokumentet opdateres løbende efter behov.

Nøgleord - den korte version

De nøglebegreber, vi oftest bruger - og hvor der opstår forvirring - er:

- Vi siger **ikke fattige**, men sårbare
- Vi siger **ikke brugere**, men familier
- Vi siger **ikke sårbare positioner**, men sårbare situationer
- Vi siger **ikke voldsramt**, men voldsudsat

Foruden sprogguiden har Mødrehjælpen også en [designguide](#), der bl.a. rummer regler for brug af skabeloner, logo, font og farver.

Den lidt længere version

Målgruppe

Mødrehjælpens målgruppe er **gravide og børnefamilier i sårbare situationer**. Vi bruger betegnelserne 'familier' og 'deltagere' om de familier, som tager del i aktiviteter i lokalforeningerne.

Når vi skal forklare, hvad der kendetegner vores målgruppe, er det **afgørende, at vi ikke kommer til at stemple dem, men taler om deres udfordringer som en (midlertidig) omstændighed**.

Konkret betyder det, at vi ikke bruger begrebet 'fattige', men at vi kan sige, at de 'lever i **fattigdom**', 'er vokset op i fattigdom', eller kan sige, at de har en presset økonomi. Har vi brug for at sætte et prædikat på familierne, siger vi som udgangspunkt, at de er '**sårbare**'.

Tilsvarende bruger vi, at familierne er '**i krise**' eller '**i sårbare situationer**', der ligeledes har en mere midlertidig karakter. Vi siger ikke i sårbare 'positioner', da det er et fagudtryk.

En del af vores målgruppe er **enlige forsørgere**. I de fleste tilfælde omtaler vi dem som børnefamilier, men vi kan også bruge betegnelsen 'enlige forsørgere' eller 'enlige forældre'. Både mødre og fædre henvender sig – og vi hjælper begge, derfor siger vi ikke 'enlige mødre', da vi så udelukker fædrene.

Mødrehjælpens rådgivning

Mødrehjælpen har en professionel, landsdækkende rådgivning inden for familielivets udfordringer samt vejledning til personer, der har det svært med udsigten til at skulle være forælder, eller oplever tvivl og psykiske følgevirkninger i forbindelse med en abort.

Rådgivningen foregår over telefon, chat eller ved **personligt fremmøde**. Vi kan også betegne det personlige fremmøde som ansigt-til-ansigt, men ikke som a-til-a, der kun er en intern betegnelse.

Vi er i gang med at udfase betegnelsen 'Holdepunkt' om vores rådgivning, og arbejder hen imod i stedet at bruge de bredere betegnelser '**rådgivning**' eller '**Mødrehjælpens rådgivning**', da de er lettere af afkode for udenforstående.

Taler vi om målgruppen for rådgivningen, siger vi '**familier**' - ikke 'klienter' og som udgangspunkt heller ikke 'brugere', som er mere fagsprog. Vi kan også sige 'forældre'.

Vi rådgiver hverken for eller imod abort, men hjælper og støtter gravide **i tvivl om abort** eller efter en abort. Derfor kalder vi de samtaler for 'støttesamtaler ved tvivl om abort' eller 'støttesamtaler efter abort'. I nogle tilfælde kan vi dog også bruge 'abortrådgivning', men kun hvis vi i den supplerende tekst har fortalt, at vi rådgiver gravide og vordende forældre i tvivl om abort.

Når vores rådgivere formoder, at en familie har brug for særlig støtte fra kommunen eller når de vurderer, at en myndighed skal ind over en familie, laver de en 'underretning' - ikke en 'indberetning'. Det kan fx være pga. mistanke om, at et barn er udsat for vold etc.

Når vi taler om vores **voldsindsats**, betegner vi ikke målgruppen som 'voldsramte', da det lyder som om, volden er permanent i deres tilværelse. I stedet siger vi 'voldsudsat' eller '**udsat for vold**', da vi dermed indikerer, at der er tale om en (midlertidig) omstændighed i deres liv. Om personen, der begår volden, siger vi '**voldsudøver**'.

Den vold, som vi arbejder med, er '**vold i nære relationer**'. Dvs. fysisk eller psykisk vold mellem partnere eller eksparnere og børn og (sted)forældre, så i den tætteste familie (og ikke vold begået af fx en svigerfar).

Fonden Mødrehjælpen

Vi omtaler Fonden Mødrehjælpen som en **privat, socialhumanitær organisation**, som kæmper for en vigtig sag – at fremme børnefamiliernes vilkår. Det gør vi på flere måder: Vi støtter og rådgiver gennem vores rådgivningstilbud. Vi arbejder politisk for at sikre bedre rammer gennem vores fortalerarbejde. Vi samler ind via vores jule- og feriehjælpskampagner. Og vi laver aktiviteter i vores lokalforeninger, der er drevet af frivillige. Indsatserne går hånd-i-hånd og støtter på hver sin måde gravide og børnefamilier i sårbare situationer.

Mødrehjælpens lokalforeninger

Mødrehjælpens lokalforeninger er selvstændige, frivilligdrevne foreninger under Fonden Mødrehjælpen.

- Vi bruger begrebet '**lokalforening**' og ikke 'lokalafdeling'. Vi bruger ikke formuleringen 'ude i lokalforeningerne', da det signalerer en afstand.
- Som lokalforening kan man vælge at kalde sig 'Mødrehjælpen Korsbæk lokalforening' eller 'Mødrehjælpens lokalforening Korsbæk'.
- Frivillige laver aktiviteter målrettet lokale familier for at støtte dem i at skabe netværk og fællesskaber samt styrke forældreskabet gennem hjælp til selvhjælp. Vi kalder ikke frivilliges arbejde for rådgivning.

Mødrehjælpens genbrugsbutikker

Vi sælger velholdt børnetøj, legetøj og udstyr til børn og kalder derfor vores butikker for '**butikker med genbrug til børn**'. I situationer, hvor det ikke er muligt, kan de kaldes for 'genbrugsbutikker', dog gerne i sammenhæng med, at det er genbrug til børn.

Vi fokuserer på kvalitetsgenbrug og sørger for, at alle vores varer vaskes, tørres og er intakte, inden de sælges i butikken.

Mødrehjælpens butikker er det økonomiske grundlag for Mødrehjælpens lokalforeninger. Overskuddet går til at tilbyde aktiviteter for Mødrehjælpens målgruppe i lokalområdet og støtte op om Mødrehjælpens landsdækkende rådgivningsarbejde.

Brug af store og små bogstaver samt tal

- Aktiviteter og projekter skrives med stort fx 'Den Rullende Kagemand', 'Måltidet' og 'Ud af Voldens Skygge'.
- Titler skrives med småt fx 'formand', 'bestyrelsesmedlem', 'frivillig', 'direktør'.
- Tal fra et til ni skrives som udgangspunkt med bogstaver. Fra 10 og op skrives de som tal. Vi skriver '**%**' og ikke 'procent' eller 'pct.', da tegnet hurtigere kan afkodes.

Tonalitet ('tone of voice')

- Vi **taler direkte til familierne**, der har – eller kunne få – brug for vores indsatser. Når man står i en krise, er overskuddet minimalt og derfor skriver vi i et enkelt sprog. Vi undgår lange, indskudte sætninger, så teksten er letlæselig og konkret.
- Vi skriver **i øjenhøjde** og bruger gerne ord som 'du', 'I' og 'jer', og vi bruger udtryk, som vores målgruppe kender i forvejen og identificerer sig med – særligt i overskrift og indledning.
- Vi skriver kønsneutralt (medmindre teksten lægger op til andet). Dvs. 'din tidligere partner', 'barnets anden forælder' osv. Det gælder også tekster om vold.
- Vi undgår at generalisere med ord som 'alle', 'aldrig' og 'altid'.
- Vi bruger **kun fagudtryk, når det er nødvendigt**. Og vi giver plads til at forklare dem, så læseren ikke hæftes af.